

Inside Installations

Joseph Kosuth – *Glass (One and three)* (1965)

purchased in 1995

Glass (One and three) was acquired by the Kröller-Müller Museum from the work's former owner Geertjan Visser, but it had been on loan to the museum since the early 1980s. Geertjan Visser was the first person to own the work, which was literally created in his home. First a glass plate was delivered to his house. Later a photographer was sent to photograph the glass plate in the position in which the work was to be installed. The photograph shows the tiled flooring where the work was installed, thus extending the pattern in another dimension, creating what the Dutch call 'Droste effect', a repetition of the image within the image.

Glass (One and three) consists of a square glass plate, which leans against the wall. To the right of the pane is a printed sheet bearing an English-Dutch dictionary definition of the word 'glass', and to its left is a black and white photograph of the glass plate. Kosuth calls this an 'object definition', in which he questions the essence of art and seeks to 'dematerialise' the art object.

Specific problems associated with this installation

From the moment the museum received the work on loan it was displayed with the photograph showing Visser's tiled floor. This rendered the photograph a much less transparent representation of the object. According to experts on Kosuth's work, this was in conflict with the artist's intentions. When the work was later lent to the Stedelijk Museum in Amsterdam it was decided to make a new photograph to relate to the different location, thus giving the work a clear 'site-specific' character. However, there is no mention of this as a requirement in the work's accompanying certificate, which was drafted by the artist himself. The certificate does indeed restrict the display of the work to Dutch-speaking areas, but does not make any prescriptions about the photograph. Comparison with similar works by Kosuth does not provide clarification of this issue. Sometimes the 'object definitions' are installed with new photographs when displayed elsewhere, and sometimes they are simply displayed with the original photograph. The question is thus: what should be done in this case? Should we show the old photograph dating from the period when the work belonged to Visser or should we 'update' the work when it is moved in order to satisfy the artist's stated wishes?

The role of the artist

Until now we have not succeeded in contacting the artist. In researching the problem of installing the work we have therefore relied mainly upon the artist's writings and statements. Research is still being carried out in relation to similar works, especially those that were acquired early on. Ultimately it would be desirable for the artist to respond to the issues raised by this comparative research.

Solutions

The research carried out thus far gives sufficient support to the idea of making a new photograph of the glass plate on the new location where the work is to be installed. Closer study of the sketches on the original certificate shows that Kosuth wished the object to be represented life-size in the photograph. This will now be carried out with the glass plate. This procedure does not involve destroying the older 'versions' of the work, ensuring that this 'conservation treatment' can always be reversed in the future.

Inside Installations

Joseph Kosuth – *Glass (One and three)* (1965)

aangekocht in 1995

Glass (One and three) is door het Kröller-Müller Museum gekocht van de vorige eigenaar Geertjan Visser, maar was al vanaf begin jaren '80 in bruikleen. Geertjan Visser was de eerste eigenaar van het werk. Het werk kwam letterlijk in zijn huis tot stand. Eerst werd bij hem thuis een glasplaat afgeleverd. Later kwam een fotograaf, die een foto nam van de glasplaat op de plek waar het werk zou worden opgesteld. Op de foto was de betegelde keukenvloer zichtbaar waarop het werk ook was geïnstalleerd, waardoor dit patroon doorliep in de werkelijkheid en een soort Droste-effect ontstond.

Glass (One and three) bestaat uit een vierkante glasplaat, die tegen de muur staat, met rechts daarvan een definitie van 'glass' uit het Engels-Nederlandse woordenboek en links een zwart-wit foto van de glasplaat aan de muur. Joseph Kosuth noemt dit een 'object definition'. Hiermee wil hij het wezen van kunst aan de kaak stellen en in feite het object 'ontmaterialiseren'.

Specifieke problemen bij dit werk

Vanaf het moment dat het museum het werk in bruikleen kreeg, wordt het geëxposeerd met de foto van de keukenvloer van Visser. Hiermee verdween het Droste-effect en werd de foto een minder transparante afbeelding van het object. Volgens Kosuth-kenners is dit in strijd met de bedoeling van de kunstenaar. In het kader van een bruikleenverzoek van het Stedelijk Museum in Amsterdam werd aangegeven dat voor deze locatie een nieuwe foto moest worden gemaakt. De installatie krijgt daarmee een duidelijk 'site-specific' karakter. In het certificaat van het werk, dat de kunstenaar zelf opstelde, is hier helaas niets over terug te vinden. Er zijn wel restricties over het taalgebied waar het werk mag worden getoond (Vlaams) maar over de foto wordt niet gesproken. Vergelijkingen met ander werk van Kosuth leveren ook weinig duidelijkheid. Soms worden zijn 'object definitions' wel voorzien van nieuwe foto's op de plaats van installatie, maar even vaak worden ze opgesteld met de originele foto. De vraag is dus: wat doen we? Tonen we de oude foto uit de tijd dat het werk in bezit was van Visser? Of 'vernieuwen' we het werk steeds wanneer het verplaatst wordt om aan de vermeende wens van de kunstenaar te voldoen?

De rol van de kunstenaar

Vooralsnog is het helaas niet gelukt contact met de kunstenaar te krijgen. Bij het onderzoek naar de installatieproblematiek is daarom voornamelijk gebruik gemaakt van geschriften en uitspraken van de kunstenaar. Er wordt nog onderzoek gedaan naar vergelijkbare kunstwerken, vooral naar werk dat al vroeg is aangekocht. Uiteindelijk zou het goed zijn wanneer de vragen die dit vergelijkend onderzoek opwerpen, kunnen worden beantwoord door de kunstenaar.

Oplossingen

De uitkomst van het onderzoek geeft nu al voldoende redenen om het werk te installeren met een nieuwe foto van de glasplaat op de plek waar het werk komt te staan. Nadere bestudering van de schetsen op het originele certificaat leert dat Kosuth het object op ware grootte op de foto wilde vastleggen. Dit zal ook met de glasplaat gebeuren. Het bijzondere van deze 'behandeling' is overigens dat de eerdere 'versies' van het werk niet teniet worden gedaan, want de oude foto's blijven bestaan. De 'restauratie' is dus altijd terug te draaien.